

DET KONGELIGE
LANDBRUKS- OG MATDEPARTEMENT

Statsråden

Stortinget
Ekspedisjonskontoret
Karl Johans gate 22
0026 OSLO

Ad-2

Deres ref
200700057

Vår ref
200700090-/HVA

Dato
17.01.2007

Spørsmål nr. 417 til skriftlig besvarelse fra stortingsrepresentant Gunnar Gundersen om konsesjon og prisvurdering

Lillestu gård i Stor-Elvdal kommune er så stor at det er konsesjonsplikt etter konsesjonsloven fra 2003 ved overdragelse til ny eier. Kommunen har behandlet en konsesjonssøknad på vanlig måte. Den avtalte pris var 3,2 millioner kroner. Administrasjonen i kommunen anbefalte å avslå konsesjonssøknaden fordi prisen ikke burde overstige 2,3 mill kroner. Ved avgjørelsen av søknaden i formannskapet i Stor-Elvdal ble imidlertid konsesjonssøknaden innvilget. Fylkesmannen i Hedmark benyttet etter dette sin rett etter forvaltningsloven § 35 til å overprøve kommunens vedtak om å gi konsesjon, og opphevet kommunens vedtak under henvisning til at prisvurderingen ikke var godt nok begrunnet. Saken er behandlet på nytt i Stor-Elvdal kommune, som den 3. januar 2007 vedtok å fastholde sitt tidligere vedtak. Slik saken nå står har kjøperen fått konsesjon, og den avtalte pris er lagt til grunn.

Jeg finner det ikke riktig å kommentere den konkrete konsesjonssaken knyttet til Lillestu gård, men skal gi et svar på generelt grunnlag.

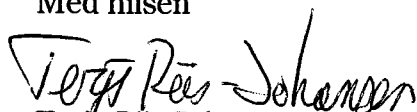
Konsesjonsloven fra 2003 har til formål å regulere og kontrollere omsetningen av fast eiendom for å oppnå et effektivt vern om landbrukets produksjonsarealer og slike eier- og bruksforhold som er mest gagnlig for samfunnet, bl.a. for å tilgodese landbruksnæringen, jf. lovens § 1 nr. 2. Ved avgjørelsen av en søknad om konsesjon ved kjøp av landbrukseiendommer skal det legges særlig vekt på om den avtalte pris tilgodeser en samfunnsmessig forsvarlig prisutvikling, jf. konsesjonslovens § 9 første ledd nr. 1.

Jeg mener det er riktig og viktig å holde et samfunnsmessig forsvarlig prisnivå på landbrukseiendom. En slik pris bidrar til å realisere flere av målene i

landbrukspolitikken. Dette gjelder for eksempel målet om å sikre rekrutteringen av yngre, aktive yrkesutøvere til landbruksnæringen, og å legge til rette for eierskap til landbrukseiendommer som gir grunnlag for en langsiktig og god ressursforvaltning. Videre ser jeg det som et mål å legge til rette for et godt inntektsgrunnlag på den enkelte eiendom, som kan skape stabile heltids- og deltidsarbeidsplasser i landbruket. Det er da etter min mening nødvendig at prisene på landbrukseiendommer ikke er høyere enn det som reflekterer verdien av eiendommens driftsgrunnlag, pluss den verdien eiendommen har som bosted.

Jeg har bedt Statens landbruksforvaltning foreta en kartlegging av hvordan priskontrollen nå virker og praktiseres ute i kommunene. Bl.a. på grunnlag av denne kartleggingen vil jeg vurdere om det er behov for endringer i regelverket.

Med hilsen

Terje Riis-Johansen